

O PRAVÉM PŘÁTELSTVÍ PANÁKA A THONYHO HAD?A

(Studie podle chuti od Judith Neubauer)

Odbor proti zneužívání Panáka a Thonyho Had?a

OBSAH

1. Úvodní strana (odbor proti zneužívání Panáka a Thonyho Had?a)
2. Obsah (odbor proti zneužívání Panáka a Thonyho Had?a)
3. Úvodní žvásty (autorka Veronika Vondráčková)
4. Předmluva (autor Panák)
5. Thony Had? a Panák (autorka Judith Neubauer)
6. Další žvásty (autorka Veronika Vondráčková)
7. Slovník (autor Panák)

Existuje mnoho legend a pověstí o nesmrtelném přátelství „velikého Panáka se svým nerozlučným kamarádem, rádcem, ochráncem, přítelem, ale především učitelem Thony Had?em, avšak jen málo pravdy se v nich vyskytuje.

A právě proto jsme se u nás na odboru rozhodli, že alespoň trochu té pravdy vyjevíme. Požádali jsme proto naši nejschopnější dopisovatelku, aby tuto oblast bezpečně zmapovala a vykreslila ji v co nejvěrnější podobě. Bohužel tato výkonná úřednice, Judith Neubauer, která momentálně pobývá u našich jižních sousedů, přesněji řečeno v Rakousku (přesněji to z důvodů utajení nemůžeme uvést) má již tak dost svých starostí s tím, že ji úřady nechtějí povolit sňatek s jejím oblíbeným dalmatýnem, takže se ve studii objevují občas germanismy. Po nekonečných diskusích jsme je tam nechali, neboť není podle našeho názoru vůbec špatné, když se vedle této poutavé četby naučíte základům němčiny, která měla alespoň v případě Panáka někdy trochu komický nádech a pro Thony Had?a zase náměty pro jeho povídky (např. Jak Panák při hodině němčiny slintal na katedru). Tyto povídky se však záhadně při archivování ztratily (pověsti, že je Panák spálil, se ukázaly jako neopodstatněné a hanebné).
Přejeme Vám příjemnou četbu a pokud máte nějaké připomínky či dotazy, neváhejte a napište nám, příslušná oddělení je ráda zodpoví.

Veronika Vondráčková
tajemnice

PŘEDMLUVA!

Byl jsem požádán odborem, jehož celé jméno si můžete na předešlé stránce přečíst, abych napsal tuto předmluvu. Byl jsem nesmírně potěšen, že volba padla na mě, neboť přívrženci osvíceného Panáka vědí, co se za poslední roky stalo. A proto jsem se rozhodl, že uskutečním něco, nad čím můj Veliký učitel Thony Had? (pro starší a pokročilé a pro blondýnky – dříve Rejd) vyvalí oči a s úžasem zašeptá, že se mu nakonec ta dřina s Panákem vyplatila.

Každý čtenář této předmluvy se asi zeptá, proč je přátelství těchto dvou velikánů tak zvláštní a výjimečné, proč kvůli němu existují celé řady tajných sekt, spolků, společenstev a loží oslavující nesmrtnost přátelství těchto dvou kumpánů a lotrů (takto býváme nazýváni Společenstvem odvržených ženštin), proč si všichni ostatní neustále s tichým a posvátným šepotem vyprávějí o velikosti mého učitele Thonyho Had?a a osvícenosti Panáka, tím myslím sebe.

Naše přátelství bylo, je a bude vždy založeno na faktu, že každý z nás je osobnost, která se umí prosadit v životě, i když v tomto směru zatím za mým učitelem zaostávám a mám co dohánět, abych dosáhl velikosti Thonyho Had?a, ale jenom tehdy, když jsme prožívali společná období, tak vznikaly ony velké skutky, činy, události, o kterých si s úctou vyprávějí celé řady našich i cizích přívrženců. Společně totiž dokážeme netušené věci. Velikost mého osvícenství a Thonyho Had?a věhlasnost spočívají v tom, že

mezi námi existuje neviditelné pouto, které, ač jsme byli na čas odtrženi, se nezničilo, protože je spojeno nejkrásnější věcí na tomto světě, přátelstvím. V časech temných a nevládných, kdy se naše cesty rozdělili, tak jsem i přesto neustále v sobě cítil docela malý ohýnek vlivu Thonyho Hadža. Byl strašně malý, ale i přesto ve mně dokázal rozžehnout touhu, abych se navrátil k mému Velikému učiteli. A já to dokázal, překonav dobu zla, opět stojím po boku toho, o němž dnes píše tuto předmluvu. A budu tam stát až do skonání věků! (myslím, že zde mohu mluvit i za svého učitele, který to cítil také).

Na závěr chci popřát Thonymu Hadžovi k jeho významnému jubileu hodně zdraví, štěstí, krásy, moře splněných přání, samozřejmě lásky a hlavně trpělivost s moji maličkostmi, a doufám, že mně bude neustále zahrnovat svoji přízní a poskytovat neocenitelné rady, kterých má přehršel.

Děkuji Thone Hadže, že jsi mě tenkrát ve školce našel!

PANÁK

P.S. Nemůžu si do odpuštění (I am sorry – Panák), ale jestli někteří z Vás pochybují o důležitosti Rejda (viz moje předmluva) v mém životě, tak neví, která bije a doporučuji Vám, abyste se co nejrychleji obrátili na příslušný odbor (viz výše).

Bylo již mnohé řečeno o Panákovi, jakožto o jednom z největších mudrců dnešní doby, ale záhadou, pro Vás, moji milí čtenáři, zůstává, kdo mu na oné cestě k osvícenosti pomohl. Tak tedy vězte, že to byl, co to kecám, vlastně je a pořád bude jeho rádce, přítel, ochránce, milovník všeho co se hýbe a dá se to zastřelit, kamarád do nepohody, ale především nepostradatelný učitel všeho jeho moudra „THONY HAD?“ (tedy Rejd, pro ty, kteří si ještě nezvykli na jeho současné jméno). Ale začneme přece jen od začátku, aby kritika neměla zbytečné žvásty.

Na začátku všeho bývá obvykle tma. Je to obvykle tak, že nejdříve je tma a pak světlo. To však jen na okraj, neboť jsou mezi námi i tací, kteří tvrdí opak. Po překonání této bezedné tmy jsme všichni vhozeni do světla, tedy i Panák a Thony Had?. To světlo, do něhož jsou lidé nasměrováni, a které je zoufale málo zmapované, se zove ŽIVOT. Život je snad jediným sociologickým útwarem (zde musím poděkovat Panákovi, který mi zavolal, dodnes nevím, kdo mu dal moje číslo a velice nevybíravým způsobem mi dal najevo, abych nestrkala nos do cizích věcí, neboť o mezilidských vztazích vím asi tolik, jako on o mém spodním prádle. Jen tak pro zajímavost, či spíše pro infatilního Panáka, nenosím ze zásady žádné, zdržuje to. Ale abych Vám sdělila onen důvod, za který tedy děkuji Panákovi, ten důvod byl ve zkoušce ze sociologie, kterou výše zmiňovaný vykonal a byl na to patřičně pyšný, nevím proč, 2- není žádná sláva. Já si tu sociologie právě kvůli němu přečetla a zjistila jsem, že jen slabomyslný jedinec může dostat něco horšího než 1. To jen opět pro zajímavost. Ale ještě než uzavřu tuhle nekonečnou závorku chci poprosit Thonyho Had?a, aby za mě vyčinił Panákovi, protože rozhodně nejsem die alte Fregatte. Děkuji!), který obsahuje prvky primární, sekundární i referenční skupiny. Na této cestě životem musíte zdolávat všelijaká protivenství, různé zkoušky, jste podrobováni často překážkám, o kterých nemáte ani potuchy a další skvělé věci, tedy skvělé, když se Vám vyhnou a ještě skvělejší, když se stanou Vašemu sousedovi. Tato pout' tímto slzavým údolím je obtížná a dlouhá a mnozí z nás ji, bohužel, nedokončí. A končí tím, že se raději ožení, nebo vdají, což je, jak kdysi Thony Had? svému studentíkovi vysvětloval cesta, tzv. z deště pod okap.

A právě zde se dostávám k tomu, co již chci říct od začátku a stále se mi to nedaří (to jsem si dovolila vypůjčit od jednoho skvělého autora - díky Thony Had?e). Někteří z nás, lépe řečeno Ti, kteří jsou „osvícení“ a mají povznést tento Svět na vyšší úroveň, jako je Panák, dostávají na začátku své cesty „své učitele, kteří v sobě skrývají staletá moudra, která

předávají svým studentům". A tak i Panák musel dostat svého učitele. A nebyl to jen tak ledajaký učitel, byl, je a ještě dlouhou bude jeden z největších myslitelů posledních staletí. Ano, moji čtenáři, je to opravdu THONY HAD?. Je to právě Thony Had?, který jako první Panákovi vysvětloval co je správné a dobré, učil ho, kdy musí být tvrdý a neústupný, kdy naopak milý a přístupný, kdy má ze sebe dělat blbce (mimochodem, to Panák zvládl bravurně - pozn. Veronika Vondráčková) a kdy má ze sebe dělat kultivovanou osobnost s vysokým intelektem (a on to opravdu umí? - Veronika Vondráčková). Svými studenty bývají tyto učitele nazývání „real friends.“ Většinou je dostávají studenti ve skupině, tato skupina bývá jednočlenná. Takže i Panák vyfasoval svého učitele, tedy Thonyho Had?a. Než dostanou tyto „tzv. zachránci Světa“ svého učitele a vůbec jestli ho dostanou, to víte služby nikde za moc nestojí, tak tápou. Jsou celí vykulení, pořád se něčeho bojí, nejvíce být potmě sami doma, a občas si pustí do kalhot, zkrátka život za moc nestojí.

Tato situace se však dramaticky změní ve chvíli, kdy dorazí onen „real friends“. Panáka to potkalo naštěstí už ve školce. Sedí si to takhle jednou na prolézačce, čumí jak vrána do kosti, když tu náhle zpozorní. Jakýsi vnitřní hlas mu říká, aby se na něco zaměřil. Ale na co? A najednou ho vidí, ale ještě ho nezná. Má však pocit, že ten dotyčný jej přitahuje jakousi neznámou, tehdy pro něj neznámou, silou. A tak na sebe chvíli civí a pak, protože „real friends“ mají vůdčí schopnosti, se ten neznámý klučina k němu vydá, Panák tehdy skoro přestal dýchat, postaví se před něj, usměje se, napřáhne ruku a řekne osudovou větu, která měla změnit celý dosavadní Panákův život: „Nazdárek, já jsem Tonda. Jak se jmenuješ?“ Jelikož Panák je pořád ve stádiu nevědomí a navíc se ještě stydí, tak je zrudne, rozhlédne se kolem sebe, zda je nikdo nevidí a tiše zašeptá: „A- Ahoj, já jsem Michal“. A zase civí. V této chvíli se však už situace ujímá jeho budoucí učitel, Thony Had?, a jede mu pusa jak o závod. Panák nestačí zírat, jak Thony Had? nadšeně vykládá o své rodině, o jeho slizkém příteli, tedy hadovi, který je škrtič a jaká je to psina, když se vždycky rána probudí a had je v trapu, o svém skvělém psovi, o myších, o rybičkách a o dalších skvělých záležitostech. To vše přivedlo Panáka v takový úžas, že do něj musel Thony Had? strčit, aby se ubezpečil, že je naživu, protože tam stál a zíral, no zkrátka jak panák. Panák si až mnohem později uvědomí, že od té doby dostal jeho život nový rozměr, jehož důsledky si uvědomí ještě mnohem později.

Tak to byl začátek Panákova setkání s jeho velkým učitelem - Thony Had?em. Od té chvíle jej začal zasvěcovat do tajů života, lásky, naděje, svobody, ztřeštěných nápadů, průšvihů a jiných lahodných věcí. Mnohé Panák pochopil, mnohé mu však docházelo mnohem později, neboť jeho obzor nebyl zatím tak veliký. I ubíhal radostně čas, který jim byl dán k dispozici ve školce. A Panák stále nechápal, co je to ta láska (a to nepochopil dodnes, v tomhle Thony Had? jednoznačně zklamal, ať ho mám jakkoliv ráda, tak mu to musím prostě a jednoduše sdělit - Veronika Vondráčková). Rozhodl se tedy Panákův dobrodinec, který mu sice lásku trpělivě vysvětloval, ale že by ji opěvoval, tak to se říci nedá, k prvnímu sebeobětování. Navrhl, či spíše sám se rozhodl, poněvadž Panák nevěděl vůbec o co jde, že musejí navázat spojení s opačným pohlavím. Toto pohlaví označuje Thony Had?, v jednom ze svých nespočetných rukopisech, jako děvčátka (Jak se bavit ve školce po obědě - rukopis č. 05031977, autor Thony Had?).

Jednoho krásného slunečného dne seděl Thony Had? se svým studentem Panákem na prolézačce a vedli vznešený rozhovor o bytí a nebytí. Panák pozorně naslouchajíc svého učitele se náhle ulekl, protože Thony Had? vytřeštil znenadání oči, začal ukazovat před sebe. Tam vepředu stály ony dvě bytosti, které Thony Had? nazývá ve svém rukopise děvčátka. Jedna z nich byl křehkou blondýnkou. Tato barva vlasů sehraje později v Panákově životě důležitou roli (kecy, ten v životě žádnou blondýnku neměl. Já sama jsem se mu snažila nadbíhat a výsledek..Nechce se mi o tom ani mluvit. Víte co ten bloud udělal? Místo toho, aby využil situace při mém předstíraném srdečním infarktu, tak začal něco nesrozumitelně blekotat a když jsem mu konečně vysvětlila o co skutečně jde, plaše se usmál a řekl, že se teď zajímá o rudovlásky. Mám pokračovat? Když jsem se tedy tu moji makovici přebarvila, tak se zase vrátil zpátky k blondýnkám, ale asi jen do té doby, než mě zase potká. A vítej, jak teď vypadám? Půl kebuly blond a půl kebuly..., však víte co! - Veronika Vondráčková).

„Jdeme“ zavelel Thony Had? a Panák, který byl zvyknutý poslouchat svého učitele ve všem, tak vykročil za ním, ač z toho neměl dobrý pocit, neboť čím více se přibližoval k oné blondýnce, tím více uvnitř sebe pocítoval jakýsi neklid. Thony Had? to chvíli domlouval a tu náhle jedno z děvčátek vykročilo směrem k Panákovi. Samozřejmě Panáka hned napadlo, že vezme nohy na ramena, ale jednak nevěděl, jak se to dělá (ten fakt neví, jak se to dělá, zde má naše dopisovatelka pravdu - Veronika Vondráčková) a jednak se naštěstí všiml povzbudivého výrazu v přítelově tváři. Tak tedy zůstal

stát a čekal co přijde. Ladnými kroky se blondýnka přibližovala stále blíž a blíž až stále najednou u Panáka, usmála se a potichu řekla: „Čau, jsem Magda“. A Panák poprvé spadl do sraček jménem láska a do prokletí, kterého se možná už v životě nezbatí. Jen pro ty únavné statistiky udávám, že děvčátko, které se dostalo do rukou Thonymu Had?ovi, se jmenovalo Lucka a bylo celkem obstojnou černovláskou. Celé odpoledne strávili všichni prováděním všelijakých čertovin, kterých měl Thony Had? nepřebornou zásobu. Bylo to jeden z nejhezčích dnů, které Panák strávil ve školce a byl za to svému příteli neskonale vděčen. A i teď, když přepisuji svoje záznamy, které jsem dokázala vyzískat z různých zdrojů, cítím, jak z nich sálá lehkost a nevinnost těch dnů, kdy ani Panák, ani Thony Had? netušili, co je v příštích letech čeká. Aniž to Thony Had? mohl vědět, tak jeho zásluhou Panák přecházel těžká období na první stupni základní školy tím, že si vzpomínal na tohle zázračné odpoledne a velice si přál, aby pocítil to horko, ten úsměv, ty Thonyho Had?a lotroviny a tu úžasnou a čistou nevinnost lásky, která nepotřebuje ani prachy, ani sex, ani barák, ani auták, ani počítač, ani cokoliv jiného, ale jen ten nepopsatelný pocit v sobě, který Vám říká, že má cenu žít. Je to vlastně jedno z učení, kterým se Panák v budoucnu proslaví. Ale ani jeden z našich reků o tom neměl ani potuchy.

Život ve školce probublal, jak voda v ruském samovaru a oba dva hrdinové se ocitli ve škole. Nastale chvíle, které se Panák upřímně děsil a neustále se v jeho mysli opakovala otázka: „Co když nebudu ve třídě s Thonym Hadem?, co bude pak? Štěstěna však Panákovi tehdy ještě přála a oba dva se první září sešli v 1.A. Bylo to období, kdy člověk získává první novinky o stavu naší zeměkoule, ale hlavně se učí psát a číst (sehr wichtig für beide). Byl to jeden z faktorů (fuj, to je to hnusný slovo, silně mi to připomíná výrobní faktor, jak se teď s ním pachtí Panák ve mikroekonomii. Dobře mu tak paňácovi! - Veronika Vondráčková), které formoval jejich kroky v budoucnu. Už tehdy Thony Had? svému studentovi vysvětloval, aby už do prvního písmene, tedy A, do toho dával celou svou osobnost. Prý už podle stylu se pozná, jaký je to v podstatě člověk. Člověk průměrný píše krásně a podle všech pravidel, ale člověk, který je nadprůměrný a chce něčeho dosáhnout, píše tak, aby ostatní zůstali úplně pať a zároveň je jasné, který velikán to napsal (Dosáhnutí osvícenosti díky písmu - rukopis č.1306, autor Thony Had?). Ovšem, a zde musím podotknout, že je mi to nesmírně líto (mně ne - Veronika Vondráčková), se veliký učitel Panáka zmýlil. Poněvadž písmo u Thonyho Had?a nehraje momentálně zase tak důležitou roli, jakou

mu tehdy přikládal. Netušil, že jeho pozdější kroky budou sledovat filozofii zářící obrazovky, ježdění něčím, na co si nemohu vzpomenou (in Deutsch ist es die Mause) a klapáním na něco, co se podobá psacímu stroji. Zkrátka šílená filozofie a životní směr. A jak bývá u Thonyho Had?a, jakožto velkého učitele a zachránce Panáka, tak i v tomto směru se stal velkým a možná i osvíceným. Takž se bohužel v současné době nepozná zda ten Ariel, či Times New Roman, psal Thony Had?, nebo někdo jemu podobný (i když žádného takového k mé smůle neznám). Ale abych se vrátila zpátky do minulosti. Thony Had? šel i v písmu Panákovi příkladem. Jeho vyhlášené písmo, o němž se rovněž traduje nejedna legenda, bylo tak fascinující, že profesori ve sborovně jen v úžasu kroutili hlavami a mumlali si jen tiché modlitby o tom, aby toto velké písmo bylo zachováno navždy, pro všechny generace, které přijdou po Thony Had?ovi (já osobně tomu říkám: „Er hat 'ne Sauklaue). Panák byl na svého učitele patřičně pyšný a rád to každému zdůrazňoval. Panák si však ještě tenkrát příklad ze svého učitele nevzal. Až později pochopil, že písmo je svaté a začal prosazovat myšlenku svého učitel. Ač sám je pravákem (i když mě zapřísahal, abych to nezveřejňovala, tak na něj kašlu, už i proto, že mi zase zavolal a řekl mi a to cituji: „Der Teufel soll das holen“), píše zásadně s levým sklonem a nic nedbá na mnohé výtky svých tzv. přátel, že je to nemorální (mě se to nelíbí a tím to hasne! - Veronika Vondráčková).

Ještě o jedné věci je zde nutno se zmínit, i když Panák z toho nebude nadšen a očekávám v nejbližších vteřinách telefonát - a je to tady.... (raději budu citovat přesně, abych mohla při pozdější finanční krizi zažalovat Panáka: „Du dumme Gans!“). Ale (das ist mir egal) a jdeme k rovnou k věci. Tato věc velmi trápila, osobně si myslím, že jej trápí dodnes, tedy Panákova učitele, a tou věcí je plavání. Thony Had? velký milovník vody a výborný plavec, dokonce účastník několika mezinárodních a mezikontinentálních závodů i meziplanetárních, prožíval velké zklamání, co se týče Panáka. Panákův, sice velkolepý a na první pohled skoro fantastický, styl zvaný jak plavat po dně a nedýchat, ho nikterak nenadchl (100 způsobů jak se utopit - rukopis č.48, autor Thony Had?). Také kvůli tomu prožíval často muka v plaveckých kursech, kdy sám z pozice velitele prvního družstva, pozoroval, jak se Panák s obřím kruhem kolem svého křehkého těla snaží udržet na vodě. Bylo to úchvatné představení a dodnes mnozí nechápou, jak to mohl všechno Panák přežít. Ale právě zde se možná rodí zárodky Panákova osvícenství (z této doby pochází patrně první Panákův výrok: „I neplavci mají mít právo být velkými osobnostmi) a Ušlechtilost

Thonyho Had?a, který vidíc tuhle potupu, nezavřhl svého studenta a dál mu trpělivě přednášel o všech kouzlech tohoto světa.

A byla zde ještě jedna událost, ta největší z největších, Thony Had?a jeho druhé sebeobětování. Panák, který pomalými kroky začal chápat svoji roli v životě, se stal terčem nepřejícných podvratných žvlů, kteří si dovolili na něj, na Osvíceného, vztáhnout ruku a ztrestat je za pravdu, jichž se dotýkal. Avšak odvážný a hrdinský čin Thonyho Had?a, zachránil Panákovi kůži a jeho hezkou tvářičku (za zachování jeho tvářičky Ti veliký Thony Had?e moc a moc děkuji a to především za Panáka a samozřejmě za moji maličkost - Veronika Vondráčková). Byl to skutečně ojedinělý výkon, postavit se pěti nepřátelům ze sekty Šišatého Mildy (Kdo uteče vyhraje, kdo zůstane a nejmenuje se jako Já, tak ten dostane přes držku - rukopis č. 0604, autor Thony Had?).

A kráčeje dál stoupali Thony Had? s Panákem stále výš a výš, až se najednou ocitli na konci prvního stupně základní školy. Když se oba dva ocitli ve čtvrté třídě, nemohl ani jeden z nich tušit, že je to jeden z posledních školních roků, kdy budou spolu ve třídě. Byla to jedna z posledních šancí, kdy Thony Had? mohl dohlížet na Panáka a dávat mu cenné rady do života. Rok to byl nevalný, takže se o něm nemá ani cenu zmiňovat, ledaže ho zdárně dokončili.

Hned poté nastalo ticho, hrobové ticho, slzy v očích a úlek z toho, co bude následovat. To vše napadlo Panáka poté, co si přečetl seznám žáků 5.C a Thony Had? tam chyběl. Tehdy pochopil, že jeho veliký učitel a přítel jej na čtyři dlouhé roky opustí. Stali tam oba proti sobě, Thony Had? a Panák, dívali se jeden druhému do očí, až nakonec Thony Had? pravil: „Nikdy nezapomeň co jsem Tě naučil. I když teď nebudu moci být s Tebou a dohlížet na Tebe, tak netruchli, neboť i neznámé věci mohou být krásné užitečné. Tak tedy běž a konej jen věci, které ti nařizuje srdce a možná i rozum!“ A podali si ruce. Jen málokdy tak těžce potlačoval Thony Had? svoje slzy, jako tenkrát. O Panákově ani nemluvě. Rozešli se každý svým směrem, vstříc svému osudu. Thony Had? do B, Panák do C. A musíme zde podotknout, že i toto rozdělení mělo klady. Neboť Thony Had? poznal v B třídě takové eso, jako byl kupříkladu Lád'a Burian, což mluví samo za sebe. Jak Thony Had? ve svých pamětech poznamenal, byly to těžké časy. Tahle věta se však především vztahuje na Panáka. Je tu však něco, co vedle Thonyho Had?a ovlivnila Panáka. A to natolik, že ho to ovlivňuje dodnes. Je to hudební skupina Depeche Mode (DM). Thony Had? jej sice od nich často zrazoval, ale později pochopil, že právě DM jsou jediní, kteří jsou schopni

poskytovat Panákovi morální podporu, když právě není nablízku. Děkujeme za ně snad všichni, protože jejich hudba několikrát Panákovi pomohla vymotat se z nejtěžších krizí svého života a tak také oni mají podíl na tom, že zde s námi Panák ještě pořád je. Thony Had? si dodnes neuvědomuje, jak mnoho mají s DM společného, neboť stejně jako jeho, tak i DM odvrhl Panák v době největšího temna od sebe, ale oba dva mu kdesi hluboko v duši zůstali a nakonec nad silami zla slavně zvítězili. Byla to skutečně jediná světlá výjimka, která se Panákovi přihodila v tom čase odloučení od svého učitele.

Do tohoto období však patří také něco jiného. Panák potkal úplně nového pomocníka, ne nebyl to učitel v pravém slova smyslu. Pomocníci se vysílají tehdy, jestliže je učitel nucen se odloučit od svého studenta na delší dobu. Samozřejmě se tento pomocník, který se jmenuje Puchmajstr (pravé jméno je Luboš atd.), nevyrovnal schopnostem Thonyho Had?a, ale i tak to bylo alespoň něco. Panák tehdy se svým novým pomocníkem vedli nekonečné debaty o životě, o budoucnosti, o východních filozofiích, o smyslu našeho putování. Bylo to jedno z období, ze kterých potom Panák čerpal základní myšlenky pro svoje učení. Panák byl nakonec rád, že se Puchmajstr dal dohromady i s jeho učitelem Thony Had?em.

Tak se tedy Panák prokousával tím svým utrápeným životem, aniž se stačil uvědomit, že začíná ztrácet osudové spojení na Thonyho Had?a. To bylo způsobeno několika důvody, jednak tím, že Panák nepatřil mezi top ten nejlepších studentů a tím pádem měl co dělat, aby stíhal učení ve škole, a tím pádem to způsobilo i druhý důvod, nedostatek času. Bylo to velmi trestuhodné a až později si Panák uvědomil následky tohoto počínání, které se mu krutě vymstilo. Jak bývá u Panáka zvykem, tak i tady se bohužel projevila prokletí, kterého se nedokázal zbavit (a já osobně doufám, že se ho nezbaví nikdy. Neřád! - Veronika Vondráčková). Ano, opět se nám Panák bezhlavě zamiloval. Jméno jeho tehdejší vyvolené bylo Andrea a co bylo na tom to nejzajímavější, že to k překvapení všech nebyla blondýnka (a že se ani nepochlubil, vždycky tvrdil, že je čistokrevný blondýňák. Jinak bych o něj ani nezavadila. Takže jsem zneuctěna... Můj život je v troskách... - Veronika Vondráčková), ale černovláska. Bylo to poprvé, co dal přednost jiné barvě, než té, jež mu je přisouzena. Ještě jednou se mu to v životě přihodí, ale kdy? Na to si ještě chvíli počkáte. Toto poblouznění však musíme brát se rezervou, neboť Panák prožíval těžké časy způsobené ztrátou svého milovaného učitele, takže občas prožíval stavy, které způsobily různá pochybení. A byla zde navíc celá řada věcí, které nebyl

Panáček s to pochopit, např. proč vždycky dávají blondýnky přednost síle před skutky, kráse před intelektem apod. A právě tohle všechno způsobilo, že udělal onu výjimku, kterou jsem výše popsala (to ho neomlouvá, že mě zneuctil a ještě mi drze lhal do očí, do mých velkých krásných modrých očí..., zadržává se mi můj tichý hlásek, promiňte - Veronika Vondráčková), a kterou znalci Panákovy života rozhodně nenazývají vztahem.

Jelikož Panáček neměl úspěch ve hře zvané láska, vrhl se na hru zvanou tenis. Rozhodl se, že dobije slavnou salátovou mísu Wimbledonu (pravá příčina ovšem byla, že se chtěl zalíbit výše jmenované, aby s ním ztratila slovo, i když stoupenci Panáka to vehementně popírají a sám Panáček, když jsem se ho na to ptal odpověděl velmi urážlivým způsobem: „Bist du nicht auf den Kopf gefallen?“). Naštěstí pro lidstvo se zde hvězdy spikly proti Panáčkovi a on to nikam nedotáhl (příznivci Panáka se dnes snaží tvrdit, že tím Panáček bojoval proti tehdejší politické situaci ve světě, ale já osobně tomu nevěřím). Ovšem a teď si musíme položit základní otázku, proč sám veliký učitel nevyhledal svého studenta? Není zde správné, a Panáček to také pokaždé zmiňuje, svádět vinu na Thonyho Had?a. Thony Had? je bohužel také smrtelník, i když veliký, a měl smůlu v tom, že se mu připletla do cesty jakási Amiga a nechtěla se za žádnou cenu od něj odstěhovat. Thony Had?, ve své duši největší dobrák, jakého znám (a co milý Panáček - Veronika Vondráčková - trochu se mračím), a průzkumník, se snažil neustále do ní vnikat, což dělá v podstatě dodnes. A jelikož byl, jak již víme zdatný sportovec, tak do ní vniká s nesmírným úspěchem. Dnes dokonce proniká úspěšně i do Personal Computer (pro ty úplně pitomce - PC) a ba dokonce i do Notebooku (pro ty úplně stejný pitomce, jako před chvílí - laptop). Thony Had? měl samozřejmě problémy, stejné jako každý jiný, ale nebylo fér, abych se zde o nich více šířila, protože Thony Had? je dělat mohl, on už byl Veliký, zatímco Panáček, jakožto budoucí Osvícený, je měl zakázané. I nadešel ten krutý a nelítostný čas, který každému spravedlivě odbíjí (i když mému vztahu s Panáčkem odbil nějak podezřele rychle - Veronika Vondráčková) a oba dva se ocitli v osmé třídě. Stáli tedy před rozhodnutím, kam jít. Panáček se rozhodl pro Obchodní akademii (OA), nevěda, že Thony Had? jednal úplně stejně. Osud zde však dal Panáčkovi poprvé přes hubu a jeho přijímací řízení vylítlo komínem. Nezbyvalo mu nic jiného, než se odebrat do komnaty hanby a beznaděje, tedy to do deváté třídy.

Onoho prvního září, když Panáček kráčel ke škole, neměl zrovna skvělou náladu. Pršelo, obloha zatažená, jako dveře jeho budoucnosti. Světlé zítřky

byly v nedohlednu. Jaká překvapení však pro něj osud nachystal! Když vkročil do třídy 9.A nemohl překvapením ani promluvit. Ó, ty jeho smutku, veliký učitel Thony Had? seděl v první lavice před katedrou ve velmi dobré náladě. Panák, zamáčknuv si slzu, která se mu vydrala na povrch, nemohl stále věřit, že se setkává se svým učitelem. Avšak prvotní nadšení vystřídal vzápětí zklamání. Jakýsi černovlasý týpek, jménem Lád'a Burian, seděl vedle jeho přítele a učitele Thonyho Had?a. Zprvu se Panák zalekl ještě více, neboť se domníval, že jej veliký učitel zavrhl, ale až později si uvědomil, že Thony Had? nemohl tušit, že by jeho student Panák mohl klesnou tak hluboko, aby skončil tam, kde skončil i on, i když jistěže jen omylem. Aniž to mohl někdo z nich tušit, byl to poslední školní rok, který Thony Had? strávil se svým studentem Panákem ve stejné třídě. Od té doby se již nikdy ve stejné třídě, dokonce ani ročníku nepotkali. Proto tento rok bývá nazýván *Rokem Velkého loučení*.

K lítosti všech však musím konstatovat, že opětovné shledání, jak je popisuje Thony Had (Odhalení identity - rukopis č.01995/96, autor Thony Had?) je pravdivé. Opravdu to nepřineslo kýžené ovoce a zdálo se, že vliv Thonyho Had?a je minimální. Bylo to způsobené, jednak dlouhým odloučením, jednak tím, že Panák byl částečně pod vlivem hudby, kterou mu vnutil během osmé třídy Puchmajstr. Bylo to naprosto skandální a měl by za to být popohnán k odpovědnosti, neboť punk v Panákově duši přispěl ke značnému rozkladu všemu, co jej Thony Had? naučil. Naštěstí toto období skončilo hned po ukončení deváté třídy, kdy se Panák celý dojatý obrátil opět k DM. Setkání tedy nepřispělo k tomu, aby se snížila propast, která měla počátek svého vzniku v těch minulých čtyřech letech. To číslo čtyři je velmi důležité, protože ještě jednou se Panák na tak dlouhou dobu odloučí od svého učitele, aby se pak mohli navrátit k tomu, který mu pomohl k jeho osvícenosti, tedy Thonymu Had?ovi. Tento rok, jak jsem již předeslala, nepřenesl to, co od něj oba očekávali a je označen ve všech pojednáních, jako Období I. Zatracení. Panák se začal stýkat s lidmi podezřelého ražení a poslouchal hudbu, o které se nemá cenu ani zmiňovat. Toto období tedy Thony Had? správně přeskočil, takže i já budu následovat jeho příkladu (sežeň si ještě někoho a založte Fan Club Thonyho Had?a - Veronika Vondráčková). Celé období vyvrcholilo tím, že Panák nenásledoval kroky svého učitele Thonyho Had?a, který opět zkusil OA a uspěl, ale zvolil raději Střední zemědělskou školu (SZeŠ) a rovněž uspěl (dokonce byl první v přijímacím řízení, heč! - Veronika Vondráčková). Zde je nutné podotknout důvod této přednosti SZeŠ před OA, byl to obyčejný

strach (tuto informaci jsem získala za cenu toho, dass ich der Vollidiot bin).

Ovšem i další rok strávený na SZeŠ nebyl o nic lepší, než ten předchozí a pokládá se tedy za tzv. Období II. Zatracení. Období, kdy se Panák myslel, že nadešel jeho konec. Škola, učivo a rovněž spolužáci, většinou teď soukromí zemědělci, nesplnily jeho očekávání. Představa, že by celý život kontroloval, zda je správně oplodněna kráva, ho nenaplnila nadšením. Co tedy způsobilo, že Panák později dosáhl takového věhlasu na OA? Ano, tušíte správně! V této době se Panák poprvé začal projevovat jako osvícený. Rozhodl se, že bude následovat svého učitele na OA, ať to stojí, co to stojí. Začal plánovat svůj bombastický a pro většinu lidí naprosto famózní přestup. Pravdou zůstává, že mu nevyšel přesně. Na OA se sice dostal, ale do stejného ročníku, jak Thony Had? už bohužel ne.

Ale zůstaňme ještě chvíli v této době zatracení, kde sehrál velikou roli jeho učitel Thony Had?. Thony Had? v této době již vstoupil do svého třetího sebeobětování. V čem spočíval obrovský význam Thonyho Had?a pro Panáka? Nejenže pomáhal Panákovi s učením na OA, ba dokonce oželel na čas i mazlení s Amigou. V této době pročetl zajímavé knížky, po kterých začal provozovat nesmírně zajímavou hru - Pán prstenu (zajímavou pro všechny, tedy mimo Panáka). Ale právě v této hře je možno spatřovat velikost a význam pro Panáka. Neboť tato hra posilovala duši i smysly Thonyho Had?a. A ten tuto energii předával Panákovi, stejně jako mu ji předával ve školce. V tom je toto období zatracení odlišné od těch ostatních, neboť zde Panáka nezachránil osud, ale Thony Had?, který pro Panáka představoval maják naděje a víry v lepší budoucnost.

I otevřela se brána na OA a Panák, který do ní vkročil po boku svého přítele Thonyho Had? pochopil, správnost svého rozhodnutí. Začalo jedno z posledních šťastných období, na které Panák vzpomíná ve svých rukopisech nejraději. Jeho rádce, ačkoliv o ročník výše, jej zasvětil do všech tajů školy, seznámil s celou řadou lidí a připravoval ho na to, co mělo přijít ve třetím ročníku. Ale nepředbíhejme. Rovněž se snažil o to, aby Panákovi vyčistil hlavu od všeho svinstva, které se mu tam za poslední léta dostalo. Jen letmo si připomeňme jejich skvělá kinová party, společně sestavovaný žebříček nejúžasnějších shlédnutých filmů, nakupování všelijakých pamlsků na čerpací stanici, slavné bitvy ve fotbale na Amize, na řádění v Pračce a na další a další skvělá dobrodružství, která se bohužel již neuchovala, neboť paměti obou aktérů nejsou bezedné. Byly to časy, které bývají nazývány jako *Doba částečného probuzení Panáka*. Musím zde však

připomenout ještě jednu maličkost (no konečně se zmíní o mé maličkosti - Veronika Vondráčková). Tím nemám na mysli onu maličkost, která je v závorce (a nechápu, jak se někdo může pořád vtírat do mého spisu), ale něco, co jsem málem prozradila na předchozích stránkách. Je to opět tady! Panák se opět zamiloval (naštěstí byl tehdy po ruce Thony Had?). A byla to ona druhá výjimka v Panákově životě, kdy dal přednost jiné barvě než jaká mu je souzena (jsem totálně zdrcena, chci být znovu pannou - Veronika Vondráčková). Tato černovláska se jmenovala Dáša, byla prý nádherná, ale pro Panáka jaksi nedostižitelná. Není zde nutno uvádět nějaké důvody (pravdou zůstává, že jsem po nich pátrala, ale jak známe všichni Panáka, tak mě opět uzemnil větou, dass ich der Spürhund bin!) proč, takže se musíte spokojit s tím, co jsem napsala. Avšak nakonec se mi přeci jen podařilo něco vysлідit (takže měl Panák v té závorce pravdu - Veronika Vondráčková) a sice to, že Panákovi dodnes vrtá hlavou, zda mu Thony Had? řekl tenkrát pravdu. Šlo to, že Thony Had?, dle spolehlivých zdrojů, mluvil s výše jmenovanou osobou, která mu řekla, že pravý příčina krachu spočívala v osobě Panáka. Panák ovšem svou částečnou vinu přiznal, ale nechtěl to nechat jenom na sobě. Poukazoval například na nepříznivé povětrnostní podmínky, postavení Pluta k Zemi, dočasnou poruchou paměťové integrity a jinými velmi podstatnými jevy. Dnes už je to samozřejmě jedno, jediné co bylo na tomto vztahu důležité, bylo to, že i přes počátečnou nedůvěru Panáka ve slova svého učitele (což bylo pro mnohé překvapivé), nakonec uvěřil a myslím, že udělal dobře.

Nic však netrvá věčně a pomalu se začala blížit doba, kdy Thony Had? opustí školu a Panák opět zůstane sám. A to doba najednou přišla. Thony Had? udělal slavně maturitu (Jak se státi maturantem proti své vůli - rukopis č.1996, autor Thony Had?) a vkrácel do světa (zde bych samozřejmě mohla uvést jeho špatné zkušenosti se studiem na vysoké škole, to jsem se dozvěděla zcela nedávnou, když jsem s ním šla do kina na jakýsi potrhlý film o létajících košťatech, ale moje profesionální čest mi v tom bohudíky brání).

To ovšem nebyl jediná důležitá událost, která se stala. Od této chvíle přestává mít Panák o svém velkém učiteli zprávy. Ještě ten rok, co byl ve čtvrtáku, tak se k němu něco doneslo, ale pak nastala tma. A bude to trvat přesně čtyři roky, číslo které jsem již zmiňovala, než se opět shledají, aby se již nikdy nerozešli. Opět ale nepředbíhejme.

Doba, která tehdy nastává se nazývá Období III. Zatracení. Musím zde podotknout, že se to hlavně týká činnosti po skončení OA. Je to období,

kdy Panák procházel nejtěžšími zkouškami svého života. A bohužel nemaje po ruce Thonyho Had?a, jakožto svého učitel, zklamal ve většině z nich. Nemá cenu, jak správně poznamenává Thony Had? (Panák - vybrané spisy - rukopis č.19760330, autor Thony Had?), se o nich dále zmiňovat, ale přece jen jsem neodolala a rozhodla se alespoň o jedné z nich zmínit (Panák asi zvolá: „Nimm die Pfoten weg!“). A to z prostého důvodu, ačkoliv Panák zklamal, tak i v těch krutých porážkách se rodilo jeho síla, odolnost a konečně jeho úplné probuzení a zrodila se jeho osvícenost. Tak tedy k těm zkouškám. Jak Panáka kdysi varoval Thony Had? před blond'atou krásou (to mám ohromné štěstí, že jsem teď rudovláska, protože má zrovna období, kdy zase dává přednost této barvě - Veronika Vondráčková), tak mu Panák ke své smůle nevěřil. A přišlo mu to zatraceně draho. Bylo to pro něj osudné, neboť jedna z nich (já nel - Veronika Vondráčková), která nedosahovala ani úrovně PC 286 mu na několik měsíců zlomila srdce. A jelikož mu chyběl jeho rádce a Panák ve své domýšlivosti nepovažoval za nutné jej vyhledat, rozhodl se věc řešit radikálně. Začal utápět svůj žal v alkoholovém opojení. Toto opojení se mu krutě vymstilo. Nejenže se tohoto opojení nemohl na dlouhé měsíce zbavit, ale navíc to nepřineslo ani očekávaný efekt (zajímalo by mě, co si od toho Panák vůbec sliboval). Aniž si to Panák začal uvědomovat, ztrácel postupně své staré dobré kamarády a začal je nahrazovat novými, kteří, stručně řečeno, stáli za starou bačkoru (já jim říkám die Suffköpfe). Přineslo mu to více hanby než slávy, více škody než užitku, více bolesti než radosti a tak bych mohla pokračovat. Proto bývá toto období považována za nejhorší v Panákově životě. Myslím, že nemá cenu se zde více pozastavovat, nemá opravdu význam se k tomu zpět vracet (chudáček, můj heboučkový a měkoučkový Panák, takhle se spustit - Veronika Vondráčková).

Vážení čtenáři, došli jsme pomalu k závěru tohoto poutavého čtení. Zbývá už jen málo, co byste nevěděli, ale přece ještě něco zbývá. Je to ta nejlepší událost, jaká se mohla přihodit. Panák a Thony Had? se opět dali dohromady a myslím, že od nich můžeme očekávat opravdu veliké věci. Co se však stalo, ptát se? Inu, byl to opět veliký Thony Had?, který prošel čtvrtým a závěrečným sebeobětováním a odpustil Panákovi jeho prohřešky. Ještě než se stala tato významná událost, tak stoupenci Panáka a Thonyho Had?a slavili, tzv. **Den Tiché prosby**, kdy každý z přívrženců, těchto dvou reků, zapálil svíčku a myslel na den, kdy se opět otevřou mohutné dubové dveře na Gagarinově ulici, kdy bydlí Thony Had?, a před těmito dveřmi bude stát Panák a poprosí Thonyho Had?a za odpuštění. Až tento den

nastane, vrátí se Panákovi jeho síla a on dojde k pravému osvícení, zatímco Thony Had? se zařadí mezi největší učitele, kteří kdy existovali ať už v tomto, či jiném světě. Tento den nastal 09.09.2002., (na příkaz výše uvedeného odboru byl tento den prohlášen Dnem, který nezemře - Veronika Vondráčková).

Zbývá ještě mnoho záhad v Panákově životě i v životě jeho přítele Thonyho Had?a, ale ty ještě zůstanou nějaký čas v našich trezorech (pokud zase nějakým záhadným způsobem nezmizí).

Co říci závěrem? Nevím, ať už je Panák jakkoliv kontroverzní osobnost, víme, že má srdce na správném místě (a nejen srdce, i když to jediné mi ukázal - Veronika Vondráčková) a ať už je Thony Had? jakkoliv hvězdná celebrita, víme, že je to pohodář, který je ochoten vždy se bít za Panáka, pravdu a za všechno, co je na tomto světě správné.

Doufejme, že nám oba dva ještě chvíli vydrží!

Judith Neubauer

Vážení čtenáři!

Se svolením autorky předchozích stránek, se náš odbor rozhodl poskytnout našim čtenářům následující německo - český slovník. Bylo to způsobeno dvěma důvody. Jednak naši čtenáři ještě nejsou tak zběhlí v hovorové němčině, jednak sami nevíme, o co tady běží.

S velkým potěšením jsme přijali nabídku našeho dobrovolného spolupracovníka (či spíše spolunocležníka naší tajemnice - Judith Neubauer) Panáka, který má velmi vřelý vztah k němčině, že pro nás vytvoří slovníček, speciálně vytvořený pro tuto studii.

Samozřejmě jsme byli ochotni zapůjčit mu studii na víkend, aby měl možnost prostudovat daná slovíčka, ale naše nedůvěřivá dopisovatelka nám v tom zabránila (to tak, dát mu ji do pazourů, tak už se s ní neshledám - Judith Neubauer). Pokud se tedy objeví chyby, směrujte stížnosti na jih, tedy do Rakous, lépe řečeno do Vídně.

Přeji Vám příjemnou četbu a zároveň věřím, že i tento malý slovníček pomůže k tomu, abychom ve Vás probudili zájem o tento nádherný a vznešený jazyk, kterým psal samotný Goethe.

Veronika Vondráčková
Tajemnice

Tak zdravím, jsem tady opět, já osvětlený Panák. Jsem teď celkem v pohodě, akorát sháním nějaké zánovní létající koště (na nové zatím nemám). Tento úvod, berte zároveň jako inzerát.

Ale nemám moc času, jdu totiž odpoledne s Thonym Had?em do kina, takže skočíme rovnou k věci. To co bude pod těmito blafy, bude slovník. Nemá si cenu nahávat, že byste z těch pár slovíček pochopili krásu německého jazyka, ale berte jako minimum, které potřebujete, aby jste si u našich sousedů hezky popovídali.

Pokud byste měli zájem studovat němčinu, je možné se obrátit na kohokoliv kdo umí německy a nebude mu z Vás špatně. To se stalo mě a tak jsem se musel učit samouč ně. Samosebou každý nejsme osvětlený Panák, takže Vám bych to nedoporučoval. Zkrátka si něco vymyslete a hotovo, nemám čas tady klepat do klávesnice, čeká mě zápas ve famfrpálu o školní pohár, což je nejdůležitější na světě, tedy mimo mého opětovného setkání s Thonym Hade?em. Jo mimochodem, ty kecy od Judith, tak ty si moc k srdci neberte, to víte ženská....

SLOVNÍK NĚMECKO - ČESKÝ (autor Panák)

Die alte Fregatte - stará bárka

Sehr wichtig für beide - velmi důležité pro oba

In Deutsch ist es die Mause - v němčině je to myš

Er hat 'ne Sauklaue - Škrábe jako kocour. Píše jako prase

Der Teufel soll das holen! - Čert aby to vzal!

Du dumme Gans! - Ty huso hloupá!

Das ist mir egal - Je mi to jedno.

Bist du nicht auf den Kopf gefallen? - Nejsi padlá (-ý) na hlavu?

„, dass ich der Spürhund bin. - „, takže jsem špicl (slídlil).

„, dass ich der Vollidiot bin. - „, takže jsem úplný idiot, vypatlanec

Die Suffköpfe - notoroci (vychlastané hlavy)

Nimm deine Flossen weg! - Dej pryč ty pazoury!

P.S. Tento slovník byl vytvořen pomocí knihy:

Ey, Mann! (Die Jugend - und Umgangssprache im Deutschen).